

HÚSVÉT 6. VASÁRNAPJA

1-4 oldal

Olv.: ApCsel 10,25-26.34-35.44-48 – 1Jn 4,7-10 – Jn 15,9-17

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves testvérek! Ezt a napot az Úristen adta, örvendjünk és vigadjunk rajta! Minden nap az Isten ajándéka, de a vasárnap elgondolkodtat bennünket arról, hogy miért is oly nagy ajándék az Isten napja. Hiszen Jézus Krisztus szeretetével, halálával és feltámadásával szerzett nekünk új napot, Húsvétot. És minden egyes vasárnap a Húsvét ünneplése, ezért is sajátosan ajándéknapp a vasárnap.

Ezen a mai vasárnapon, Húsvét után a hatodik vasárnap Jézus végrendeletével szembesülünk, mert a keresztyén ember élete Jézus életének a folytatása. És hogy szól a végrendelet? Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket, és még Jézus hozzáfűz ehhez a mondathoz egy nagyon komoly figyelmeztetést: nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja a barátaiért. Hát keressük a nagyobb szeretettel bíró embereket, jó lenne számba venni azokat, akik valóban nagyobb szeretettel bírnak ebben a világban, mert a világot csak a nagyobb szeretet mentheti meg. Jézus Krisztus a szeretetével, a nagyobb szeretetével, halálával váltotta meg a világot. A kérdés az, hogy megváltott világban akarunk-e élni. Mindegyikőnk nézzon önmagába, hogyan is állunk ezzel a készséggel, a nagyobb szeretet készségével.

A szentmisét ajánljuk fel egyik kedves beteg testvérünkért, Pomozi Istvánért. Úgy csapott rá ez a betegség, hogy semmi előjele nem volt, és hétről hétre reménykedünk, úgy tűnik, hogy meggyógyult, egy nap múlva újra kezdődik minden, és ez most már hetek óta így megy. Kérjük a Jóisten ajándékát, az élet ajándékát az ő számára, hiszen ő – nyugodt lélekkel mondhatom – a nagyobb szeretetű emberek közé tartozik.

Szentbeszéd

Kedves testvérek! Jézus azt mondja, hogy az ő parancsai nem nehezek. Ha egy kicsit jobban belegondolunk abba, amit Jézus ránk bíz, akkor még igaza is van. Mert hiszen Jézus azt mondja, hogy szeressétek egymást. Nem azokat kell szeretni, akikről legfeljebb híreket hallunk, azokat lehet sajnálni, azokkal lehet együttérezni, azoknak lehet jót kívánni. de Jézus azt mondja, hogy szeressétek egymást. Jézus azt mondja, hogy úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.

Tehát a kérdés innen ered, hogy sejtésünk van arról, hogy Jézus az Isten szeretetét hozta el ebbe a világba, nekünk pedig a lehetőségünk az, hogy akik ismerjük egymást, szeressük is egymást. Hiszen az ismeret azt jelenti, hogy összetartozunk, bibliai fogalom az ismeret, tehát nem csupán arról van szó, hogy valamit tudunk emberekről, hanem Jézus azt várja el tőlünk, hogy akikkel összetartozunk, azokat szeressük. Aztán majd ha ez valóban megvalósul, akkor fölrobban a világ, mert nem tudja kivonni magát ez alól a hatás alól.

Jézus még mondd mást is: ti barátaim vagytok, mert megteszitek azt, amit parancsoltam nektek, vagyis hogy szeretitek egymást. De nagyon lényeges ez a kérdést, hogy Jézus a

barátairól is beszél, tehát bizonyos értelemben még szűkíti a kört. Tehát nem a világba kiáltja bele Jézus, hogy szeressétek emberek egymást, ahogy a nótázásban is mondják, ahogy éneklük: szeressük egymást, gyerekek. Hát nem ilyenről van szó, hiszen a kereszténység létforma, a kereszténység életforma.

Jézus barátairól beszél, és kik a barátai? Akkor, amikor Péter apostolnak gondjai voltak egyáltalán a krisztusi kapcsolattal, akkor Jézus egy nagyon frappáns választ adott Péternek. Ti barátaim vagytok, mert mindent elmondtam nektek, ezt ma is hallottuk, de folytatta, mert a Péternek ez nem volt elég. Hát úgy tűnik, hogy nekünk se elég, hiszen annyi mindent hallottunk már Istenről, Jézus Krisztusról, a kereszténységről, és úgy tűnik, hogy nem elég.

Talán jobban oda kellene figyelni arra, amit Jézus mintegy magyarázatképpen mond Péter apostolnak, és ez nagyon fontos, mert ez a barátságnak a mikéntjét fejezi ki. Jézus a következőt mondja Péternek, és Péternek elég volt, úgy elnémult, hogy meg se mukkant utána: hozzám tartozol.

Kedves testvérek, erről van szó! A keresztény ember Istenhez tartozik, mert megismerte az isteni igazságokat, amik az élet igazságai. Nagyon egyszerűen megint visszamehetünk ehhez a milliószor ismételt fogalomhoz: szeressétek egymást, és ennek az igazi magyarázata az, hogy egymáshoz tartozunk. Más a barátság, mint a vér szerinti kapcsolat, valamiképpen ez mindenképp fölé emel bennünket. Egymáshoz tartozni barátságban azt jelenti, hogy közös a sorsunk, választjuk egymást.

Ezen a mai vasárnapon Jézus búcsúzik, jövő vasárnap már Urunk Mennybemenetelének ünnepe van, két hét múlva meg Pünkösd, a Szentlélek eljövételének a napja. Jézus búcsúzik és bízza ránk ezt az életformát, és ez nagyon fontos. Két héttel ezelőtt beszéltem arról, vagy már három héttel ezelőtt volt, itt a húsvéti ünnepkörben, hogy Jézus nem ugyanabban a testben jelenik meg föltámadása után, mint amilyen az előbbi teste volt. Új életformáról van szó.

Hiszen ilyen történeteket hallunk, hogy zárt ajtókon át bejött Jézus. Ne a zárt ajtókkal foglalkozunk, hiszen nem ezeket kell megfejtenünk, hanem ennek az üzenetét kell megértenünk: új létforma a kereszténység. Amikor Jézus azt mondja, hogy veletek maradok a világ végéig, és ebben a jézusi igazságban kell megértenünk, hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket, ez új létforma, erről beszéltem két vagy három héttel ezelőtt, hogy Jézus új létformája a közösség, a hívők közössége.

Testvérek! Tehát ott vagyunk a kereszténység forrásvidékének a legvelejében, mert arról van szó, hogy Jézus a keresztény közösségben van velünk a világ végéig. És ennek a közösségnek szól, hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. És mert barátairól van szó, még egyet, hogy így mondjam, erősít az igazságon, amikor azt mondja: nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaíért.

Hát akikkel összetartozunk, akikkel közös a sorsunk, hát ott ugyan tépelődünk azon, hogy odaadjuk-e adott esetben az életünket érte, vagy sem? Hát föl se merülhet! Hát ha igazán összetartozunk egymással, ennek a fokmérője az, hogy az életünket kockáztatjuk azért, akivel összetartozunk.

Pontosan ezért mondtam azt a szentmise bevezetőjében, hogy azokat keressük, akik nagyobb szeretettel bírnak, mert a nagyobb szeretet pontosan ezt jelenti, hogy nem is kérdés az ember számára, hogy az életét kockáztatja azért, aki a barátja, akivel a szó legteljesebb értelmében összetartozik. Mert választotta – én választottalak titeket, mondja Jézus – és összetartozom

azzal, akit választottam, összetartoznak azok, akik egymást választják, és itt nem kérdés és nincs kétség afelől, hogy ehhez nagyobb szeretet kell, hogy ezt az ember meg tudja valósítani.

Ma Anyák Napja van, hát szinte kézzel foghatóan kapjuk a mintát is, a példát is. Hát kinek van nagyobb szeretete a mi emberi társadalmunkban, mint az édesanyáknak? Hát egy kicsit itt a férfiemberek úgy tűnik, hogy háttérbe szorulunk, nem baj, legyünk nagystílusúak és fogadjuk el azt, hogy az anyák nagyobb kockázatot vállalnak az életért, mint a férfiak. De azért ma, amikor Anyák Napja van, azért állítsuk oda a férjeket is az anyák mellé, mert itt jézusi tervről van szó, az élet továbbadásáról van szó, akkor, amikor a nagyobb szeretetet emlegetjük.

És bizony a nagyobb szeretete annak van, aki az életet szolgálja, és bizony sajnos így ez egy kemény üzenet, kedves asszonytestvérek. Akik ezt az isteni tervet megghiúsítják szándékosan – most nem a vértelenekre gondolok –, azok az életet árulják el. Tessék körülnézni Európában, itt az életet elárulás bűnével szembesülünk akkor, amikor Európa népessége elfogyott. És miért? Egyszerűen azért, mert ez a nagyobb szeretet elfogyott Európában. Márpedig ez sajnos, meakulpázhatunk mi keresztények, ez elsősorban a mi kezünkön fogyott el, a keresztény Európában fogyott el a lélekszám.

Bizony elgondolkodtató ez, és ezen a mai vasárnapon valóban minden embernek a nagyobb szeretet kérdésével kell szembenéznie, mert azé a Föld, aki benépesíti. Igen, nagyobb szeretete annak van, akik komolyan gondolják az Isten tervét, és Isten terve szerinti házasságot akarnak. Nagyobb szeretete azoknak van, akik az Isten terve szerinti elkötelezettségükben világra hozzák az életet, aztán családot hoznak létre, olyan légkört, amelyben kibontakozhat az élet, olyan légkört, amelyben a családtagok és elsősorban a belőlünk való kicsinyek, ezeknek az értékeknek a szellemében növekednek és kötelezik el magukat az élet szolgálatára. A nagyobb szeretet kérdése ez, kedves testvérek, mert nem kell nekem, azt hiszem, magyarázni, hogy itt miről is van szó. A keresztény életformának a teljes elsekélyesítése, és egy életformát csak az tud elsekélyesíteni, aki él, senki más.

Tehát bizony, szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket, Jézus ezt kifejti az apostoloknak, azt mondja, az Isten jobban szereti az embert, mint önmagát, hát ezért Isten. Jézus Krisztus jobban szereti az apostolait és az egész világot, akikhez küldi az apostolokat, hogy vigyék el ezt a nagyobb szeretetet az embereknek és ezzel ajándékozzák meg őket. Hát ennél nagyobb ajándékot nem lehet embernek vinni, ennél nagyobb ajándékot nem lehet embernek adni, ez a nagyobb szeretet az igazi ajándék, az élet ajándéka. És ha ez nem jelenik meg, akkor a kereszténység mint életforma eltűnik, eltűnik a világból a nagyobb szeretet, az Isten szeretete, tehát istentagadás, aztán vallástalanság.

Jézusnak az új létformája a keresztény közösségekben kell, hogy megjelenjen. És ha ez nem valósul meg, akkor olyan világban élünk, amilyenben, háborús világban, az egész világ háborúban van egyébként mindig is. Aki háborút akar, annak fogalma sincs a nagyobb szeretetről, mert nagyobb szeretete annak van, aki békét akar. Erre persze rögtön lehetne kontrázni. Jézus a szenvedésével, az elszenvedett kínokkal, az elszenvedett önként odaadott életével váltotta meg a világot, pedig a zsidók azt várták, hogy na, jöjjön a Messiás, aztán gyerünk, menjünk neki azoknak, akik nem úgy gondolkodnak, ahogy mi.

Jézus a nagyobb szeretetével váltotta meg a világot, életét adta oda érte. És a világ azóta is ebből a jézusi megváltó nagyobb szeretetből él, függetlenül attól, hogy gyilkolják egymást az emberek, vagy nem. Legfeljebb azon kell nagyon komolyan elgondolkozni, ma itt Európában ez is egy központi kérdés, amikor vannak, akik háborút akarnak, vagyis a szeretetet gyilkolják, mert a háborúra csak egyetlen válasz van, a rosszat jóval viszonzni, nincs más

válasz. Ha a rosszat rosszal viszonozzák, akkor rettegünk ma, hogy egész világra kiterjed-e a háború, atomháború lesz-e. Mert az emberek közül nagyon sokak elfelejtették a nagyobb szeretet igazságát, az isteni igazságot, és úgy gondolják, hogy majd gyilkos eszközeikkel kiirtják a másikat. Nem ez az élet üzenete. Arról nem is beszélve, ahogy egyre többet hangoztatják, egy atomháborúban mindenkinek vége, vagy legalábbis olyan következményei vannak, amik nem a jövőről szólnak.

Testvérek, nagyobb szeretete annak van, aki a rosszat jóval viszonozza. Látszólag ő veszít, látszólag Jézus veszített a keresztfán, de mégis az egész világ ebből él, és az a kevéske jó, ami megjelenik ebben a világban, az azoknak az ajándéka, akik Jézus Krisztustól tanulják a nagyobb szeretetet és inkább elszenvedik a rosszat. És ezek a példák azok, amikhez újra meg újra odanyúl az emberiség, hogy a jövőről legalább álmodjon.

Mert a végrendelet így szól: szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. Nincs más végrendelet a világ javára, a világ jövőjét illetően. Itt legfőljebb valóban még azon tépelődhetünk, hogy képesek vagyunk-e a nagyobb szeretetre, amikor radikálisan az egyéni életünkben érvényre juttatjuk, emberi kapcsolatainkban, közösségeinkben, nemzeteink életében, a világ egészére kiterjesztve ezt az igazságot, az életnek az igazságát.

Kedves jó testvérek! A végrendelet egyértelmű, a végrendelet világos, ez az életnek az üzenete. Bizony az örömmel vagyunk adósak, mert ebben a világban az örömet azok tudják megjeleníteni, akik valóban egymás életét egyre növekvő szeretettel szolgálják, és ez akkora öröm, hogy életörömnnek nevezzük. Köszönjük az ajándékot, kérjük az Isten segítségét, hogy részünk legyen benne!

+ **A M E N** +

Szentmise befejezése

Kedves testvérek! Az Isten áldása erősítsen bennünket. Amikor most hazafelé megyünk és találkozunk a családtagjainkkal, találkozunk a barátainkkal, a szeretet ajándékát vigyük nekik.

És most, amikor az Isten áldását fogadjuk, akkor gondoljunk ezen a mai napon az édesanyákra, hogy az Isten segítse őket abban, hogy valóban az új élet hordozói legyenek ebben a világban. Isten terveinek a legbensőségesebb megértői és hordozói.

+ **Á L D Á S** +